

Klidné předjaří a při válení si šunek ohlédnutí se za loňským fotbalovým rokem

Podíváme se pod pokličku v bohdíkovské fotbalové kuchyni, co jsme v uplynulém roce upekli, usmažili, prostě uklohnili a co jsme si následně také snědli. Opět se nám vařečky nezastavily, gurmánských pochutin bylo dostatek, někdy i trochu slanějších pokrmů se vyskytlo, ale přečkali jsme to bez úhony, spálených jazyků, pošramocených žaludků, pálení žáhy a to je dobře, tak to má být.

Stále máme dosti silnou členskou základnu dnes 152 členů, skládající se z aktivních, hrajících kousků, ale i „pouze“ z přátelsky přispívajících přátel našeho klubu a vyznavačů dobrého vesnického fotbalu. Není moc klubů naší úrovně s takovým početným spolkem, pro který se fotbalový klub stal druhým až třetím domovem. Díky za Vás. A taky právě kvůli celé této grupě je třeba držet laťku bohdíkovské fotbalové práce alespoň na stejné úrovni jako doposud. A že to není snadný úkol a té práce není málo to víme, alespoň my zasvěcení. On si může někdo říct, co na tom je, hrát fotbal. Hodíte na plac míčudu, někdo pískne do píšťalky a hraje se nebo se spíše horda upocených bláznů může zbláznit, aby se alespoň jednou za zápas dotkla balónu. Chyba lávky. To máte: pokropit trávu, posekat trávu, nalajnovat hřiště, roznést velký praporky na hřišti, nachystat malý praporky pro rozhodčí, natáhnout sítě, nafouknout balony, uklidit kabiny, nachystat občerstvení hráčům i zdravotní občerstvení rozhodčím, nachystat velký dresy chlapům, malý dresy žákům, vstupenky, čerstvý maso do udírny, dobrou výčepní lihovinu do prodejny, přivítat soupeře, přivítat rozhodčí, zajistit pořadatelskou službu, odehrát zápas, vyplatit rozhodčí, vykopnout soupeře, uklidit kabiny, oslavit vítězství. To a ještě další věci dvakrát za víkend s úsměvem na rtu. A to vám potom na svazu oznámí, že zdražují nutný svazový příspěvky, bez kterých nemůžeme hrát.

S lehkým optimismem vidiny lepších zítřků si klátíme cestu fotbalovým světem. Vlastně nic složitýho, volného času neubírajícího. Ale zase co bychom dělali, kdybychom to nedělali. Takže co jsme vlastně ten loňský čas dělali. Odehráli jsem ve všech kategoriích celkem 103 mistrovských, 9 přátelských a 2 pohárová utkání. Po jarní soutěži skončilo mužstvo futsalu a nově jsme založili naše nejmenší, tedy starší přípravku, kterým jsme nechali udělat nové menší branky, mají dvě sady nových dresů a i nějakou tu míčudu dostali.

Sportovní akcí v domácím prostředí bylo pořádání turnaje starších žáků našeho okresu, o který jsme byli požádáni okresním fotbalovým svazem. Pořadatelství jsme zvládli, turnaj dopadl dobře a byli jsme spokojeni jak my, tak i zástupci okresu. Další domácí akcí byl již devátý ročník turnaje v malé kopané, který má již svou zaběhlou tradici a je to příjemná prázdninová celodenní akce pro širokou veřejnost. Škoda jen, že závěr turnaje byl urychlen deštěm a krupobitím. Ale i tak se akce vydařila. No a před podzimní částí nové sezóny bylo uspořádáno sportovní odpoledne, kde svá přípravná utkání sehráli muži „A“ i „B“ a naše nová, již zmíněná, starší příprava.

Byť jsme oddíl sportovní, zaměřený na kopanou, kultura a dělání kultury nám není cizí a plánované kulturní akce plníme také na 100%. Začátek nového roku vždy zahájíme pořádáním již tradičního a hojně navštěvovaného sportovního plesu, po kterém s měsíčním odstupem následuje zábava také v kulturním domě. V průběhu roku pak okořeníme volný čas sérií pozápasových diskoték, které také s oblibou patří k našemu oddílu. Poslední kulturní akcí sezóny nebo spíše posledním setkáním gurmánů, příznivců a přátel našeho klubu je oblíbené listopadové „Vepřobraní na hřišti“.

Další ohromný balík je pracovní. Jak jsem již napsal, není to jenom honění se za balónem a mlácení na bránu, je to spousta práce okolo, příprava, údržba, opravy. Je to kolem tisícovky odpracovaných hodin za rok úředničinu nepočítaje. Nesmím také zapomenout na samostatné odvětví, ovšem úzce související. Vedení naší oddílové kroniky. Láďa Jakl starší

vlastně shrnuje, shromažďuje a mapuje veškerou naši činnost. Počet hodin, které kronice věnuje, se dá jen těžko odhadnout a vzhledem k jeho věku je to úctihodné. Také díky němu a nejen němu byla oddílová kronika loňského roku zapsána do České knihy rekordů jako nejrozsáhlejší kronika, která kdy byla o fotbalovém oddílu napsána. Po předloňském ocenění jeho osoby „Plaketou Dr.Václava Jíry“, tedy nejvyšším fotbalovým oceněním, je to jeho další veliký úspěch a ocenění i pro oddíl. Gratulace je myslím na místě.

Jak se říká: „Peníze jsou vždy až na prvním místě“, u nás nevyjímaje. Sháněním peněz, sponzorů, prodejním výdělkem, materiální pomocí se zabýváme dnes a denně. Žádáme dotace, podáváme žádosti, reagujeme na vyhlášené dotační tituly. Bez peněz se to prostě hrát nedá a momentálně čtyři soutěžní manšafy a velký areál něco stojí. Nestěžujeme si, i když by to mohlo být lepší, vzhledem k našim neutuchajícím budovatelským plánům na zlepšení jak optického, tak i faktického vzhledu areálu. Proto se musí makat. Bez práce nejsou koláče a fotbal už vůbec ne. A fotbal zase nedělají ani tak hráči, ty se vždycky nějak najdou, ale fotbal dělají ti „blbci“ okolo, ten ne vždy chválený výbor, ten vždy perfektní prodejní stánek, ta vždy chválená udírna, těch pár sekáčů a pár pracovitých rukou, kteří ví o co na vesnickém fotbale jde, co ocení lidé a za co jim aspoň slovně, ale upřímně, může poděkovat jejich velitel, předseda. *Děkuji.*

Možná trochu duchaplný a fotbalovou osvětou zavánějící příspěvek, ale občas neškodí se zamyslet a s uznáním poklepat na rameno. To co někdo bere jako automatickou věc, pro druhé je to spousta práce a věnovaného volného času. Kdo jednou blbec je, blbcem zůstane, ale bylo by dobré, aby nás „blbců“ neubývalo, ale přibývalo. Pak z té čutané budeme mít ještě větší radost než máme teď.

Výborový předák – sumátor dělání fotbalu Petr J.